

ikke længere særlig hensigtsmæssigt, idet det virker hæmmende for produktudviklingen på realkreditområdet m.v. Produktudvikling betinger til stadighed en ændring af kursgevinstlovens regler eller en fortolkning af de snævert afgrænsede produkttyper, der er opregnet i kursgevinstlovens § 8 A. Den nuværende kursgevinstlovs § 8 A omfatter således ikke udlånsaktiviteter, hvor der indgår fremmed valuta og/eller finansielle kontrakter. Eksempelvis tager de nuværende regler ikke højde for et produkt bestående af lån i den kommende euro finansieret ved udstedelse af kroneobligationer.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en generel beskatning af realkreditinstitutternes m.v. og Danmarks Skibskreditfonds gevinster og tab svarende til kursgevinstlovens generelle regler, således at også gevinst og tab på udlån omfattet af det strikte balanceprincip medregnes i den skattepligtige indkomst.

Det foreslås endvidere, at tabsfradragsbegrænsningen efter den gældende bestemmelse i kursgevinstlovens § 5, stk. 4, der overføres til lovforslagets § 7, stk. 2, ikke skal gælde for realkreditinstitutternes m.v. og Danmarks Skibskreditfonds kurstab på gæld. Det gælder hvadenten der er tale om kurstab på gæld, der har forbindelse med instituttets vedtægtsmæssige og lovregulerede låneformidling eller om kurstab på anden gæld, som f.eks egne obligationer, der indgår i instituttets fondsbeholdning.

Anvendelsen af de generelle beskatningsregler i kursgevinstloven skal have virkning fra og med indkomståret 1998. For så vidt angår lån og de dertil svarende obligationer, der i dag er omfattet af kursgevinstlovens § 8 A, samt fremtidige lån under det strikte balanceprincip, der baseres på obligationer i fondskoder, der lukkes senest med udgangen af 1999, foreslås det dog, at reglerne i kursgevinstlovens § 8 A, der overføres til lovforslagets § 10, fortsat skal finde anvendelse. Realkreditinstitutterne m.v. og Danmarks Skibskreditfond gives dog efter lovforslaget mulighed for at overføre de pågældende lån og obligationer under den generelle beskatning.

m. Overførsel af Ligningsrådets dispensations- og bevillingskompetencer til skatteministeren

Ligningsrådet er i den gældende kursgevinstlov i en række tilfælde tillagt kompetencen til at træffe afgørelse i visse konkrete sager af bevillingsmæssig eller dispensationsmæssig karakter.

Det drejer sig om følgende bestemmelser i den nuværende kursgevinstlov:

§ 7 A, stk. 4 – beskatning imod den skattepligtiges påstand kræver Ligningsrådets accept,

§ 8, stk. 1 – tilladelse til skift af opgørelsesprincip for fordringer og gæld,

§ 8, stk. 4 – tilladelse til skift af opgørelsesprincip for visse fordringer i fremmed valuta og

§ 8 E, stk. 2 – tilladelse til skift af opgørelsesprincip for finansielle kontrakter.

Efter den nuværende kursgevinstlovs § 7 A beskattes gevinst på fordringer i det omfang, fordringen er erhvervet for lånte midler.

Efter bestemmelsen i § 7 A, stk. 4, kan skattemyndighederne mod den skattepligtiges påstand alene bringe bestemmelsen i anvendelse, såfremt Ligningsrådet som øverste ligningsmyndighed i hvert enkelt tilfælde tiltræder dette.

Begrundelsen for at inddrage Ligningsrådet i disse sager var, at der var tale om en midlertidig bestemmelse, idet reglen samtidig blev indsat med henblik på at sikre en ensartet praktisering af bestemmelsen over hele landet.

Det foreslås, at den hidtidige bestemmelse i kursgevinstlovens § 7 A, stk. 4, ophæves. Den nuværende kursgevinstlovs § 7 A, stk. 1-3, er overført til lovforslagets § 15, stk. 1-3. Ophævelsen skyldes, dels at bestemmelsen blev gjort permanent i 1993, dels at der nu foreligger en så omfattende praksis på området, at det findes mest naturligt, at den skattemæssige behandling foregår i forbindelse med det almindelige ligningsarbejde.

Efter den nuværende kursgevinstlovs § 8, stk. 1, har Ligningsrådet en generel bemyndigelse til at tillade en anden opgørelsesmåde ved opgørelse af gevinst og tab på fordringer og gæld.

Bestemmelsen foreslås overført til lovforslagets § 25, stk. 5, men således at kompetencen til at træffe disse afgørelser tillægges skatteministeren. Der er i lovforslagets § 39 givet ministeren hjemmel til at bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelse i de pågældende sager. For så vidt angår skift fra realisationsprincippet til lagerprincippet eller omvendt er det hensigten, at ministeren bemyndiger den kommunale skattemyndighed til at træffe afgørelse i 1. instans, idet disse afgørelser allerede nu i praksis træffes af den kommunale skattemyndighed. Den lokale told- og skatteregion bliver herved klageinstans.

Den hidtidige bestemmelse i kursgevinstlovens § 8, stk. 4, videreføres ikke i lovforslaget, idet det foreslås, at FIFO-princippet for udenlandske fordringer ophæves og erstattes af gennemsnitsmetoden.

Efter den nuværende kursgevinstlovs § 8 E, stk. 2, har Ligningsrådet en bemyndigelse til under visse betingelser at tillade en anden opgørelsesmåde ved opgørelse af gevinst og tab på finansielle kontrakter.